

THUYỀN RỜI BÊN NƯỚC

Phan Hùng

1. Như con thuyền rời xa bến nước, về phía trùng khơi xa xăm mịt
2. Anh đi tìm tình trong dĩ vãng, ở cõi mơ chợt thấy dáng em

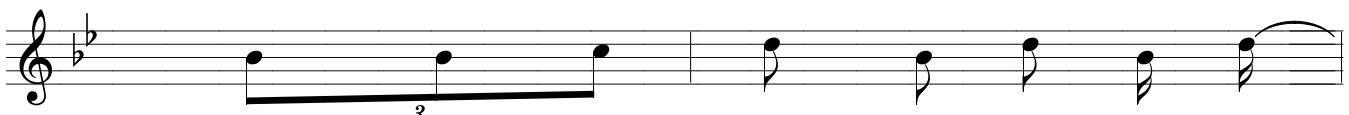
mờ. Em đi rồi bỏ lại anh lẻ bóng, giữa phố khuya đèn vàng hiu
về. Đây vẫn còn lời em trong ký ức, khẽ gọi nhau lần đầu gặp

hắt. Anh tìm đâu ra niềm hạnh phúc, khi cách xa đau nát tâm
gã. Em giờ đây muôn trùng xa cách, tình trái ngang tan nát tim

hồn. Như thuyền rời bến sang sông, như lòng anh đã xa em.
này. Sao tình bạc trắng như vôi, đâu tìm thấy bóng em tôi.

ĐK: Thuyền rời bến nước còn nhớ bờ không

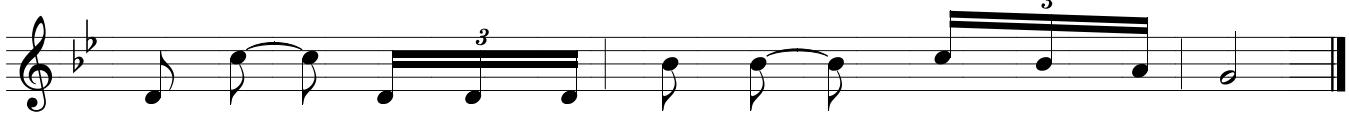
mênh mông buồn trông. Thuyền rời con sông bên đợi bên chờ, thuyền đưa lữ

khách về với đơn cô, sóng xô bèo trôi. Cuộc đồi sóng

cuốn vùi chôn tình tôi còn chỉ người ơi. Cuộc đồi là

dòng sông, mà tình thật mênh mông, khát khao đợi chờ.

